

HARRIET L.

HARRIET LÖWENHJELM SÅNGER

Text: Harriet Löwenjelm

Musik: Gunnar Edander

Sångerna i “Harriet L.”

1. Tag mig. Håll mig.
2. Jag ägde ett rike
3. The young lady from Sweden
4. Vår kärlek
5. Beatrice-Aurore
6. Till Mannen
7. Tallyho! Tallyho!
8. Jag vill ej dö
9. Allra käraste lilla barn
10. Jag är rädd...
11. Gräsligt trist att leva
12. Är jag intill döden trött
13. När vi är stoft!

Musiken till "Harriet L".

Det var en glad överraskning att möta Harriet Löwenhjelms poesi. Jag hade endast läst de mest kända dikterna som t. ex. "Är jag intill döden trött" och "Tag mig. Håll mig." och några till. Nu mötte jag hela Harriets värld. Där fanns så många dikter som ropade efter musik. Kärleksfulla, innerliga, roliga och burleska dikter. Det här var ju inte en gammal adelstant i päls och stor hatt, som det ärevördiga namnet Löwenhjelm kan få en att tro. När jag såg foton av Harriet och läste hennes dikter så mötte jag en häftig ung tjej och ville också tonsätta henne så.

Jag komponerade hela våren och sommaren i år och till slut var en hel sångsamling klar; "31 HARRIET LÖWENHJELM SÅNGER". En sång för varje levnadsår av Harriets korta liv. Av dessa sånger ingår tretton stycken i föreställningen "Harriet L".

Jag tvekade länge om jag skulle våga komponera ny musik till "Beatrice-Aurore", eftersom den sen länge varit känd som en sång av en annan kompositör. Men så tänkte jag att jag skulle vilja tonsätta dikten med dagens tonspråk och som kompositör av teatermusik ville jag locka fram den dramatik och smärta som jag tyckte fanns i dikten. Sorgen över att inte få den man håller kär.

Förutom de dikter som ingår i Harriets kända diktsamling har jag hittat många dikter som jag tonsatt, som inte kom att ingå i den officiella utgåvan av diktsamlingen. Till exempel "Vår kärlek - det var i det röda blodets tid", och den dikt som jag tycker är den vackraste dikt Harriet Löwenhjelm skrivit; "När vi är stoft", som är en översättning av den engelske poeten Rupert Brooke. Han föddes samma år som Harriet - 1887 - men dog i första världskriget 1915, endast tjugoåtta år gammal. Hans öde måste ha gripit Harriet som själv var döende. Hon gjorde översättningen 1917 under sitt sista levnadsår.

"..... ett stoftgrand som har varit jag
skall möta en atom av dig".

Gunnar Edander

Tag mig. Håll mig.

Text: Harriet Löwenich

Em C Am

Refr. Tag mig. Håll mig. Smek mig siktå. Tannna mig varlig
en li - ten skund.

D G Am

Gråf ett grand för så fris-ta faktå. Se mig med ömhet
so - va en blind.

Em C7 Am⁹

Gå ej ifrån mig. Du vill ju stanna, stanna till sår jag
män - te C7 gå.

D G Am⁹

Lägg din ölskade hand på min panna. Än en li - ten
skund är vi bå.

8 Feb 96

TAG MIG. HÅLL MIG.

Tag mig. Håll mig. Smek mig sakta.
Famna mig varligt en liten stund.
Gråt ett grand för så trista fakta.
Se mig med ömhet sova en blund.

Gå ej ifrån mig. Du vill ju stanna,
stanna tills själv jag måste gå.
Lägg din älskade hand på min panna.
Än en liten stund är vi två.

Tag mig. Håll mig ...

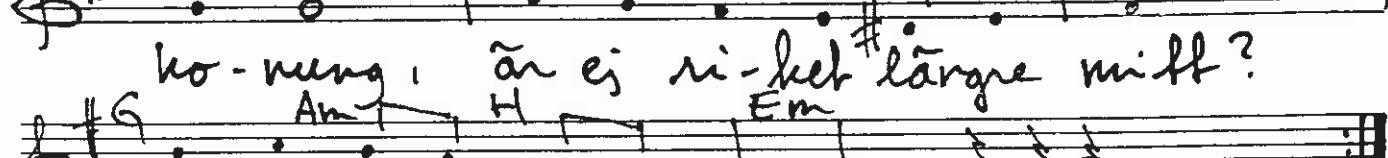
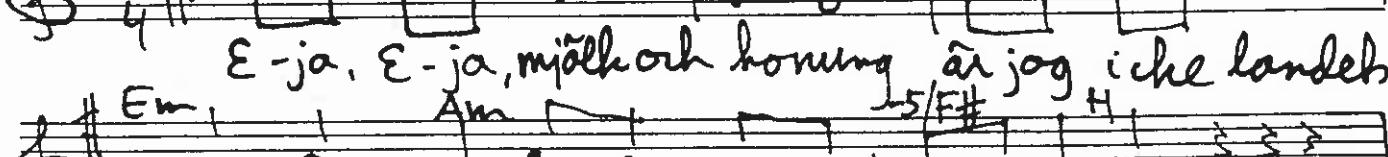
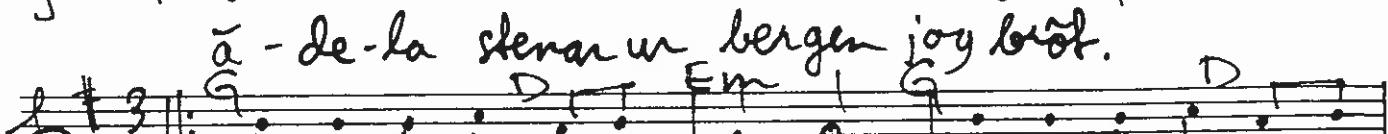
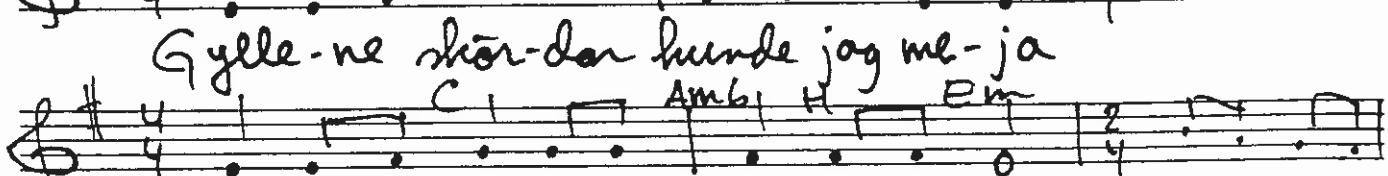
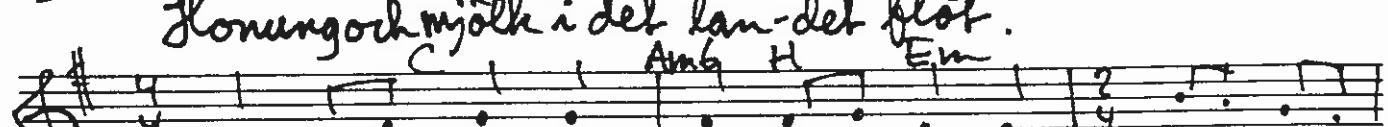
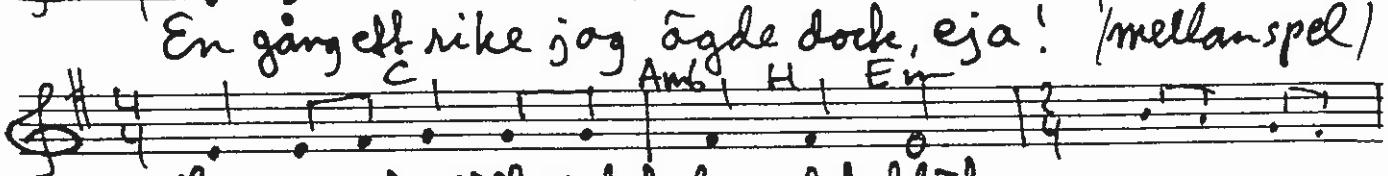
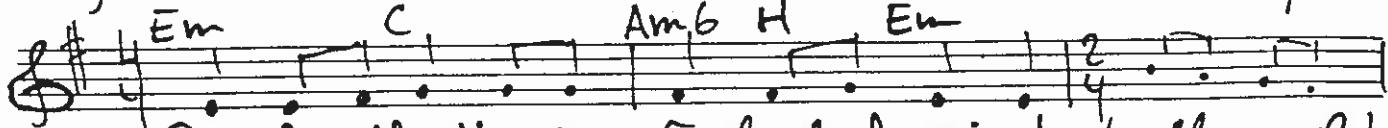
I natt ska jag dö. Det flämtar en låga.
Det sitter en vän och håller min hand.
I natt ska jag dö. Vem ska jag fråga,
vart ska jag resa - till vilket land?

Tag mig. Håll mig....

Långsamt

Jag ägde ett rike

text: Harriet Löwenhielm

Gatzenloing 18 Juli 16

JAG ÄGDE ETT RIKE

En gång ett rike jag ägde dock, eja!
Honung och mjölk i det landet flöt.
Gyllena skördar kunde jag meja
ädela stenar ur bergen jag bröt.
Eja, Eja, mjölk och honung
är jag icke landets konung,
är ej riket längre mitt?

The young lady from Sweden

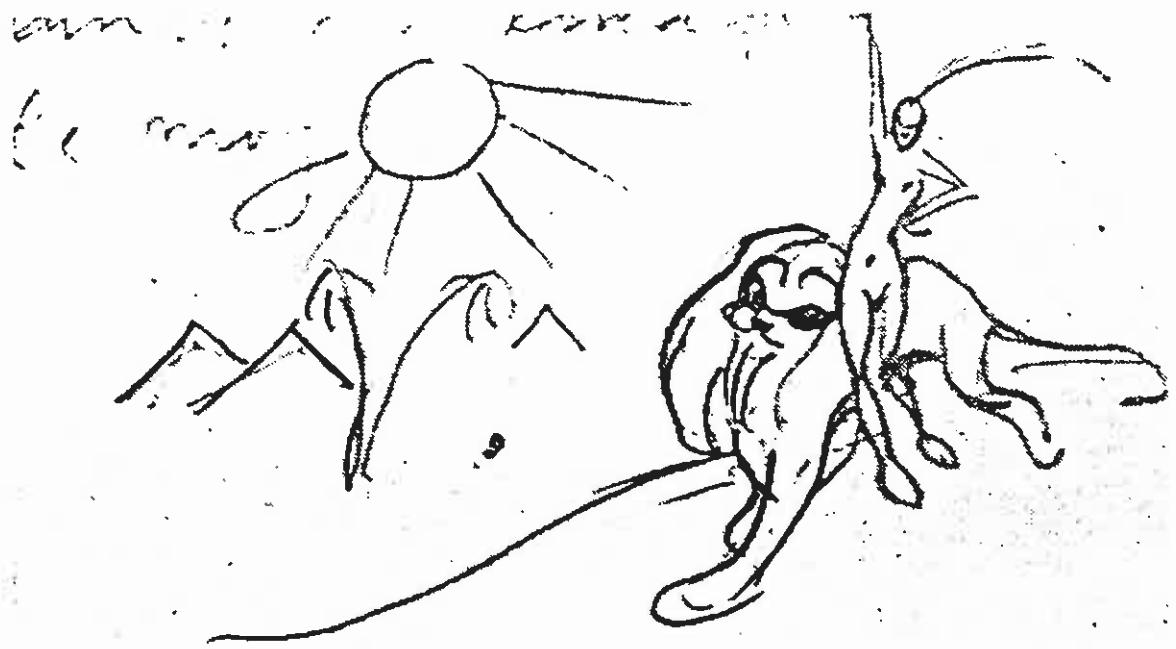
lyst: Harriet Löwenhielm

Am D9 D Am D9 D
+ + + + + + + + + + + +
Am Mmm (nyttande) D9 A-a-a Am There
+ + + + + + + + + + + +
was a young lady from Swe-den /m m m/ D9 D
+ + + + + + + + + + + +
who went dressed as Eva in E-den.

Am D9 D E I 7
+ + + + + + + + + + + +
/A-a-a/ D9 D E I 7
Am D9 D E I 7
shocking! She put on a stocking, that
+ + + + + + + + + + + +
purehearted young lady from Swe-den.

27 Feb 96

THE YOUNG LADY FROM SWEDEN.

There was a young lady from Sweden
who went dressed as Eva in Eden.
When people cried: how shocking!
She put on a stocking,
that purehearted young lady from Sweden.

Vår härlig

text: Harriet Löwenhielm

G Am Hm

et var i det röda blodets lid då va-
randra vi näckade fört dina ögon dräpte mitt
hjärta fri och din fägning väckte min fört. Dina
ögon dräpte mitt hjärta fri och din fägning väckte min
fört

G Giv-sa-föring | 22 yah: 96

Am

Hm

G

Am

Hm

G

Am

Hm

G

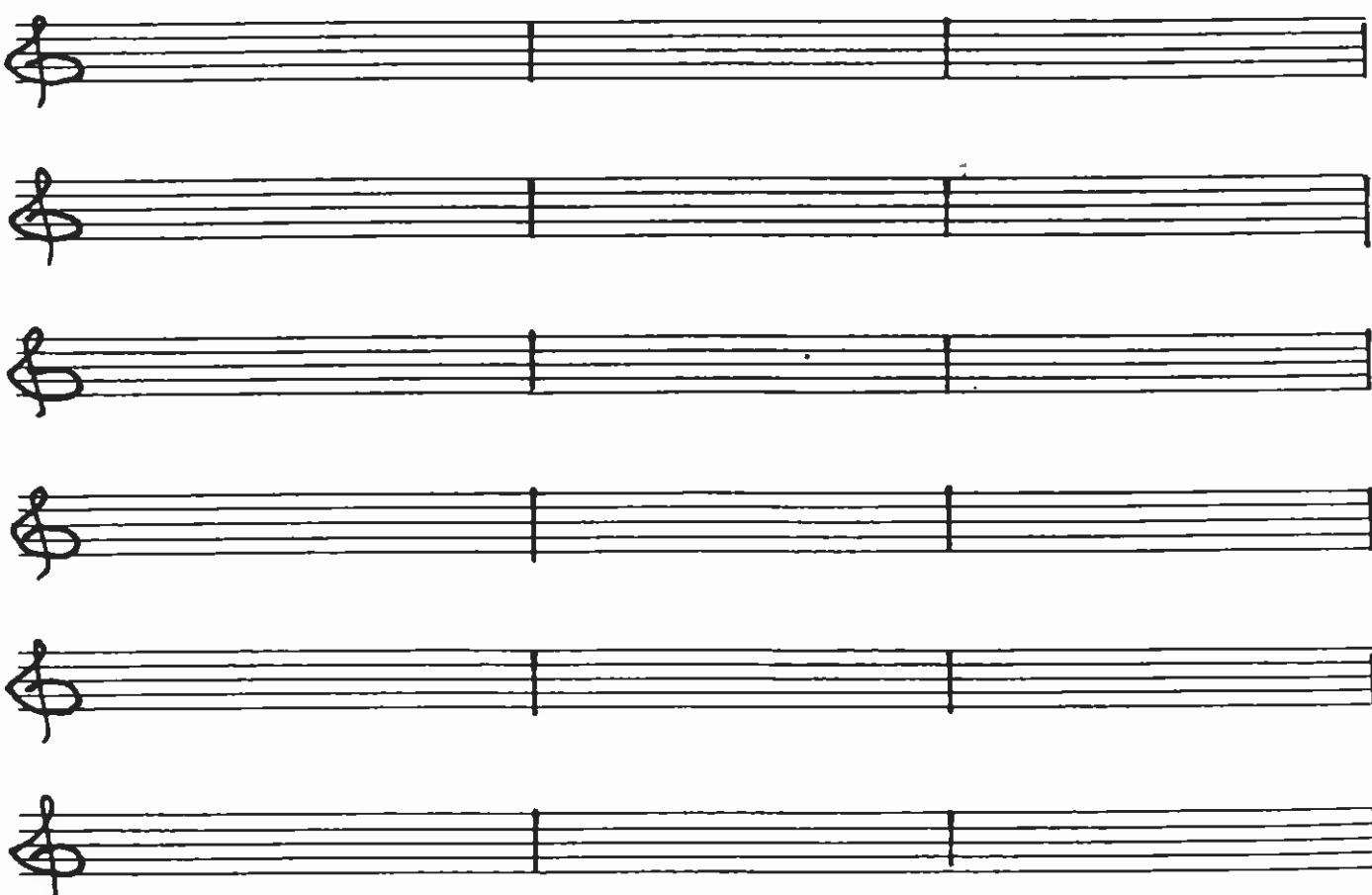
Am

Hm

G

Am

Hm

VÅR KÄRLEK

Det var i det röda blodets tid
då varandra vi råkade först
dina ögon dräpte mitt hjärtas frid
och din fägring väckte min törst.

Det var i den gula gallans tid
då varandra vi såg därnäst
och mitt sinne log då vi talades vid
och du gav mig vad hjärtat har bäst.

Det var i den svarta gallans tid
då dagen är dyster och våt
och förgrämnda vi satt av livets strid
och vår glädje var drunknad i gråt.

Det var i det tjocka slemmets tid
och därute var dyster kväll
men dästa vi satt vid kaffet i frid
vid sprakande spiselhäll.

Beatrice & Aurora
text: Harriet Löwenhielm

Music score for Beatrice & Aurora, featuring lyrics in Swedish. The score consists of six staves of music with corresponding lyrics written below each staff. The key signature is mostly A major (three sharps) with some changes. The time signature varies between common time and 12/8.

Lyrics (approximate translation):

Gamla stan, vid Kornhamnstorg i
Hallbecks anti-kvari-ab en gammal drömbok
köpte jag i föli-o-for-mat. Sen
föde jagen dröm en natt om Be-a-luce Au-
rora. Det var en gammal kärleks-ba-ven
dod sen många år. Hon stod mig nära, hon
tog min hand, hon mara-de mig: Kom! Med
ens förbod jog att hon var den enda jag lyck
om. Vi gick där i en lind-allé på
gula, våta blad och faran sköljde
på min hand men ändå var jag glad.

© Gyz-ken-Poing | 12/Jan/96

BEATRICE - AURORE

I Gamla sta n vid Kornhamnstorg,
i Hallbecks antikvariat
en gammal dr mbok köpte jag
i folioformat.

Sen hade jag en dröm en natt
om Beatrice-Aurore.
Det var en gammal k resta
men död sen många  r.

Hon stod mig när, hon tog min hand,
hon manar mig: Kom!
Med ens förstod jag att hon var
den enda jag tyckt om.

Vi gick där i en lindallé
på gula, v ta blad
och tårar sköljde på min kind
och ändå var jag glad.

Vi gick där länge hand i hand
och talade som barn.
Sen stod vi plötsligt framför
en gammal väderkvarn.

Jag sade: Beatrice-Aurore,
s g vill du bliva min?
Ta fatt mig då! Hon ropade
och slank i dörren in.

Och jag sprang in och letade
i alla dunkla vrår
och ropade, men ingenstans
fanns Beatrice-Aurore.

Jag vaknade av att jag gr t
och kände hjärtats sting,
och i min dr mbok sökte jag,
men där stod ingenting.

Till Mannen

text: Harriet Löwenhielm

The musical score consists of ten staves of music for voice and piano. The key signature is mostly G major (one sharp), with some changes to D major and A major. The time signature varies between common time (3/4, 2/4) and 6/8. The lyrics are written in a cursive hand below the notes. The first few lines of lyrics are: "Jag ville sjunga om den charm som flö-dar från mannen, som förstår att bärä blä-der, som ö-be-kymod går mot buren dö-dar och sorgfri genom flär-dens salar blä-der. För så, han vet hur väl hans rock är skuren och att hans halsduk är en ö-gon-li-na. Men nej! Jag blir ju dum som dumma dju-ren och faller ner för att i skumhet pri-na... Monsieur de Brie, monsieur de Brie, monsieur Maurice de Brie. Du har ge-ni och fanta-si, men Du saknar - ener-gi! monsieur de

6 Mallas 96

TILL MANNEN

Jag ville sjunga om den charm som flödar
från mannen, som förstår att bära kläder,
som obekymrad går mot tusen dödar
och sorgfri genom flärdens salar trärder.

För se, han vet hur väl hans rock är skuren
och att hans halsduk är en ögonlisa.
Men nej! Jag blir ju stum som dumma djuren
och faller ner för att i stumhet prisa

Monsieur de Brie
monsieur de Brie
Monsieur Maurice de Brie
Du har geni
och fantasi
men Du saknar - energi!

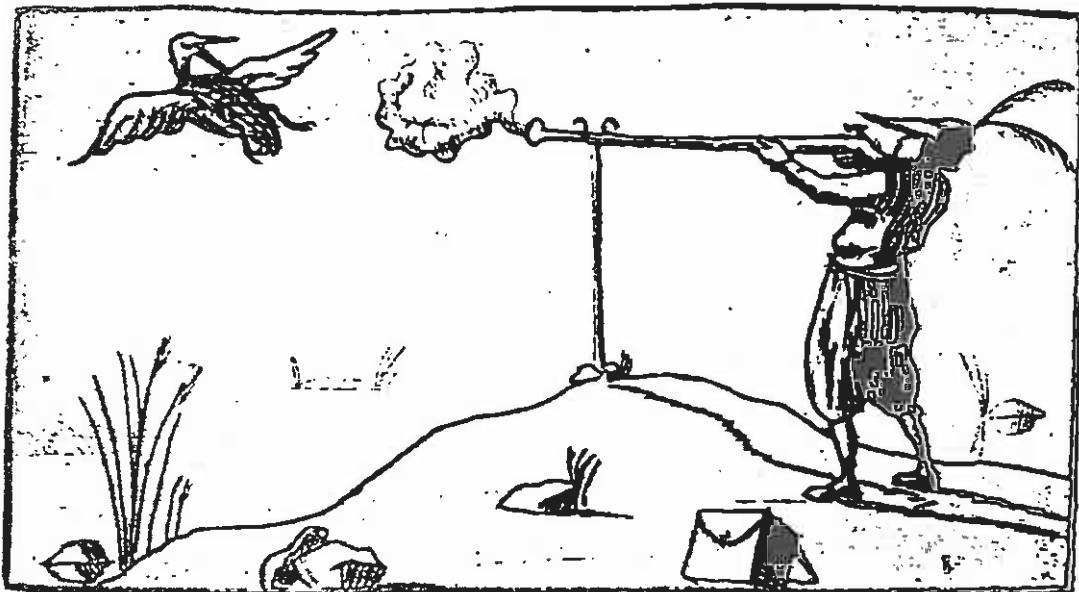
Tallyho! Tallyho!

text: Harriet Löwenhielm

Tally - ho! Tally - ho! Jag har skjutit en drott. Tally -
ho! Tally - ho! Jag har skjutit en drott. Min
bro - der står upp från er mak - liga so. Ni
kunde väl ald - rig ha bänkt or närl sånt, mi
kras - ra, förkämpa och se - na ett
ho.

Första versen = Alpvis som avslutning.

I sluket | Em7 | A |
... se - na ett
ho. Tally - ho! Tally -
ho! Tally - ho!
2 Juli 16

TALLYHO! TALLYHO!

Tallyho! Tallyho! Jag har skjutit en dront.
Tallyho! Tallyho! Jag har skjutit en dront.
Mina bröder stå upp från er makliga ro.
Ni kunde väl aldrig ha tänkt er nå't sånt,
ni krassa, förkrumpna och sena att tro.

Tallyho! Tallyho! Jag har skjutit en dront.
Tallyho! Tallyho! Jag har skjutit en dront.
Då är jag väl tyst om undret som skett.
Jag känner er väl, ni har smilat och lett,
ni krassa, förkrumpna och sena att tro.

Tallyho! Tallyho! Jag har skjutit en dront.
Tallyho! Tallyho! Jag har skjutit en dront.
Mina bröder stå upp från er makliga ro.
Ni kunde väl aldrig ha tänkt er nå't sånt,
ni krassa, förkrumpna och sena att tro.
Tallyho! Tallyho! Tallyho!

Jag vill ej dö

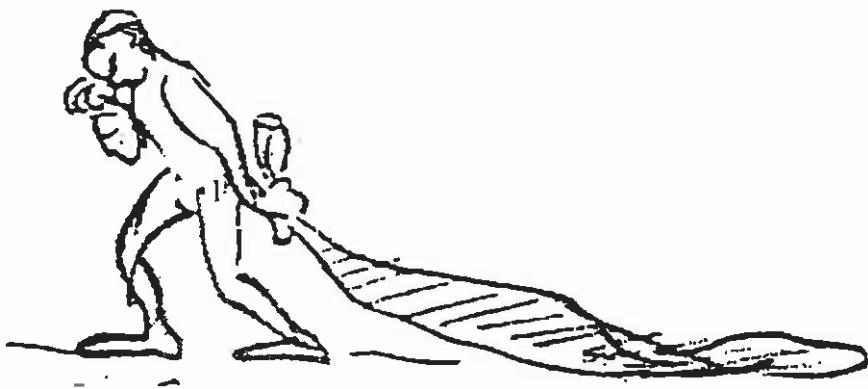
Helt: Harriet Löwenhielm

G 3 Em H

Nu har till sist jag blifft så sur och
le - sen, så oft jag hor jog in - te orkar
me - ra, åt Järling - land flög mina små in -
hes - ren som en gång hade sig en pri - ma -
ve - ra.

Aft ö le - va... vä - rai. Men dö jog
will ej. Kan jog fått den chan - sen oft leva
här ett live på denna jor - den, så ska jog
nog stå i och ha ba - lan - sen, så länge
som det än finns mat på bor - den.

Gry - sur - doing 20 juli 96

JAG VILL EJ DÖ

Nu har till sist jag blitt så sur och lessen,
så att jag tror jag inte orkar mera,
åt Hälsingland flög mina små intressen,
som en gång hade sig en primavera.

Att leva fattig blir till sist för djävligt
och ingen lindring skänker heta tårar,
när livet lider obarmhärtigt sävligt
framåt i ännu bortåt femti vårar.

Men dö jag vill ej. Har jag fått den chansen
att leva här ett liv på denna jorden,
så ska jag nogstå i och ha balansen,
så länge som det än finns mat på borden.

Och du, som satte dig i domarstolen
och mina låts-domäner dömde från mig,
dig hänger jag liksom en glytt i kjolen
och tigger om en enda smekning från dig.

Men dö jag vill ej. Har jag fått den chansen
att leva här ett liv på denna jorden,
så ska jag nogstå i och ha balansen,
så länge som det än finns mat på borden.

Alla käraße lilla barn
txt: Harriet Löwenhielm

C G/H
Kom och sätt dig hos mig, lilla barn. Får jag
Dm G/H
krama dig sakta eft slåg? Jag vill
Dm G/H
härna att du är mig nä-ra, jag vill
Dm G/H
höra di-na an-de-fåg.

F G/H
Tänk vad allting konstigt och häxig med
C G/H
ens blivit lätt att för-stå. Hjärtans
Dm G/H
alla käraße lilla barn, så
Dm G/H
väl, att du kom än-då.

G reg-sun-doing 15 juli 96

Blank staves for continuation:

Blank staves for continuation:

Blank staves for continuation:

ALLRA KÄRASTE LILLA BARN.

Kom och sätt dig hos mig, lilla barn.
Får jag krama dig sakta ett slag?
jag vill känna att du är mig nära,
jag vill höra dina andetag.
Tänk, vad allting konstigt och krångligt
med ens blivit lätt att förstå.
Hjärtans allra käraste lilla barn,
så väl, att du kom ändå.

Jag är rödd...

text: Harriet Löwenhielm

RECITATION: Jag är rödd för dimmor i da - len
och månen su - ger mitt blod.

O. Stod jag hemma i za - len
nog fick jag åter mitt mod.

SÅNG: Jag är rödd för dalens dimmor,
jag är rödd för dalens
dimmor. Jag är
Jag är rödd för dalens dimmor, jag är rödd för dalens dimmor.
jag är rödd för dimmor i
da - len och månen suger mitt
blod...

|| 29 Feb 96

JAG ÄR RÄDD....

Jag är rädd för dimmor i dalen
och månen suger mitt blod.
O, stod jag hemma i salen
nog fick jag åter mitt mod.

De stiger så bleka ur mullen
som vita andar de gå.
Fast månen inte är full än,
han suger min lever ändå.

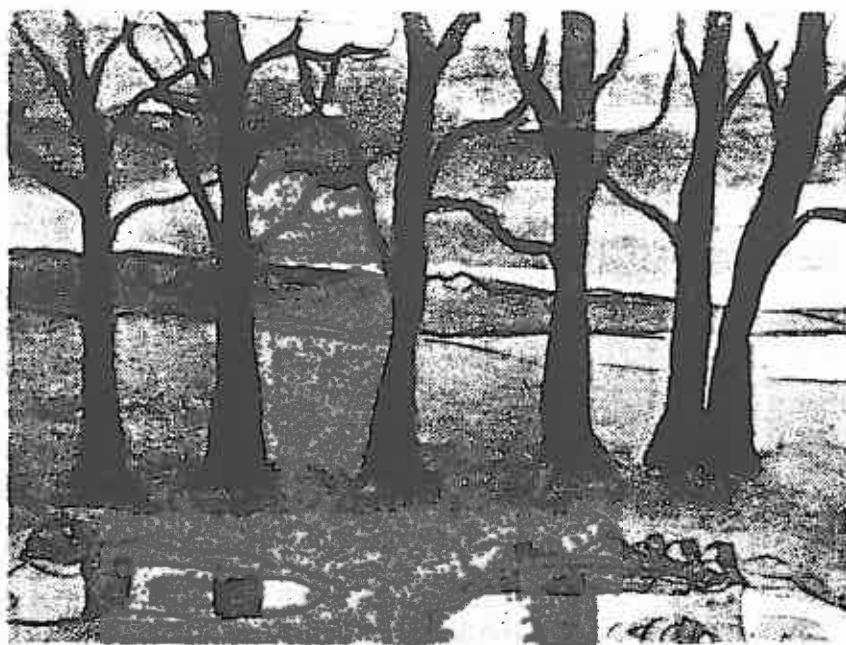
Jag är rädd för dalens dimmor
Jag är rädd för dalens dimmor.
Jag är rädd för dimmor i dalen
och månen suger mitt blod...

Gräsligt frist oft leva

text: Harriet Höwelsjöhn

8 | Eb | C | Bb | Eb |
Vallen står grå utan - för mitt fön - sber
Bb | Bb | Bb | Bb |
och bok fjärren fuktiga skogar ranslar ett
Eb | Eb | Eb | Eb |
tag. Alla vänner jag hade har
Eb | Eb | Bb | Bb |
glömt mig. Jag orka - de kanske
Bb | Bb | F# | F# |
inhe oft hålla dem hvar. Ref. Vad det är
Bb | Bb | Bb | Bb |
gräsligt frist oft le - va! Vad det är gräsligt frist oft
F# | F# | Bb | Bb |
le - va! Vad det är gräsligt frist oft
Cm | Cm | Bb | Bb |
le - va! /mellan spel/

17 feb 96

GRÄSLIGT TRIST ATT LEVA

Natten står grå utanför mitt fönster
och bak fjärran fuktiga skogar rasslar ett tåg.
Alla vänner jag hade har glömt mig.
Jag orkade kanske inte att hålla dem kvar.

Vad det är gräsligt trist att leva!
Vad det är gräsligt trist att leva!

Ingen mening finns i mitt fattiga liv,
som rinner bort - nej ingen mening.

Vad det är gräsligt trist att leva!
Vad det är gräsligt trist att leva!

Är jag intill döden föft
Text: Harriet Löwenhielm

A E/G# D

Är jag intill döden föft, ganska föft,
mycket föft, sjuk och föft och led-ren.

D E/G# A

Långvar vägen som jag nöft,
ingen läge där jag möft. Jag är föft,
ganska föft, sjuk och föft och led-ren.

Mars 96

Blank staves:

Blank stave

Blank stave

Blank stave

Blank stave

Blank stave

ÄR JAG INTILL DÖDEN TRÖTT

Är jag intill döden trött,
ganska trött,
mycket trött,
sjuk och trött och ledsen.
Lång var vägen, som jag nött.
Ingen liten vän jag mött.
Jag är trött,
ganska trött,
sjuk och trött och ledsen.

Säg, var hålls min lille vän,
rare vän,
ende vän
i den vida världen?
Hjärtat har jag hårt i bänn.
Kommer, du tillbaks igen,
lille vän,
rare vän
i den vida världen?

Kom och hjälп mig för Guds skull,
för min skull,
för din skull,
du, som ensam kan det!
Världen är av sorger full,
allt som glimmar är ej gull.
För Guds skull,
för min skull.
hjälп mig, du som kan det!

När vi är stoft!

text: Rupert Brooke (1887-1915) övers. Harriet Löwenhielm

cm Fm6

När lågan iron os är cm all och

vi, som världens glädje mist. i

dö-den stelnar och till sijb cm i

ensom natt för multna shall. Vår

stilla är ditt döda här och

mellan läppars multna doft ej

mera from min ande cm går - när

vi är stoft, när vi är stoft!

Grenz-ku-Loing 26 July 96

NÄR VI ÄR STOFT

När lågan inom oss är all
och vi, som världens glädje mist,
i döden stelnar och till sist
i ensam natt förmultna skall.

När stilla är ditt döda hår
och mellan läppars multna doft
ej mera fram min ande går -
när vi är stoft, när vi är stoft!

Ej döda än, än önskar vi,
än känner vi en längtan lång,
i skimmer svävar vi förbi
de platser där vi dött en gång.

I solen dansar vi som damm
obundna och med lätta steg
vi hastar ifrån väg till väg
och vindens budskap bär vi fram.

Och varje dammkorn rymden har
skall vandra i en ändlös värld
liksom en hemlig pilgrim drar
med eldig håg sin dolda färd.

Ej rast, ej vila är vår lag
tills bortom syns och tankars stig
ett stoftgrand som har varit jag
skall möta en atom av dig

